

Afsnit IV. Kapitaludlodningsskat.

KAPITEL 7.

I bemærkningerne til forslaget § 10 er nærmere omtalt de nugældende regler om likvidationsbeskatning af aktionærer (og andelshavere). Her skal derfor kun kort fremhæves, at likvidationsprovenuet er indkomstskattepligtigt for modtageren i det omfang, det overstiger, hvad der oprindeligt er indbetalt på aktien. Denne beskatning gennemføres ganske uden hensyn til, hvad aktionæren har givet for aktien, hvilket vil sige, at en aktionær kan risikere at blive indkomstbeskattet selv i tilfælde, hvor han ved likvidationen konstaterer et tab, idet likvidationsprovenuet er mindre end den købesum, han har betalt for aktien. Hertil kommer, at det — også hvor en beskatning af udlodningen hos modtageren forekommer naturlig, fordi de udloddede reserver er opsamlet i det tidsrum, hvori den pågældende har ejet aktien — kan virke meget hårdt, at beløb, der måske er opsparet af selskabet gennem en lang årrække, undergives den progressive indkomstbeskatning hos aktionæren i et enkelt år.

Kommissionsudkastet foreslog da også en gennemgribende ændring i de nugældende regler. Likvidationsprovenu (og friaktier) skulle i henhold til udkastets § 9 ikke indkomstbeskattes; i stedet skulle der såvel ved salg som ved likvidation betales den proportionale kapitalvindingsskat af, hvad aktien indbragte udover det beløb, den var erhvervet for.

Af de grunde, der nærmere er gjort rede for i bemærkningerne til afsnit II, har man ikke villet foreslå indførelse af kapitalvindingsskatten som almindeligt princip. Hvad særlig angår avancer ved salg af aktier bemærkes, at en gennemførelse af skattelovskommissionens forslag ville være ensbetydende med en lempelse af skatten for spekulationsavancer, samtidig med at avancer ved salg af anlægspapirer — der efter gæl-

dende ret ikke beskattes — ville blive inddraget under den nye beskatningsform.

Når kapitalvindingsskatten opgives, rejser sig imidlertid spørgsmålet om, hvorledes man bør gå frem ved beskatning af likvidationsudlodninger. Det er foran påpeget — og udførligere begrundet i bemærkningerne til § 10 —, at den nuværende indkomstbeskatning hos aktionærene af opsamlede reserver, der udloddes ved likvidation, er uheldig. Det samme gælder indkomstbeskatningen af friaktier. Man har derfor — i overensstemmelse med kommissionsudkastet — foreslået, at modtagerne af likvidationsudlodninger og friaktier fritages for den almindelige indkomstbeskatning i henhold til afsnit I, jfr. § 10, hvorefter endvidere nedskrivning af aktionærforskrivninger fritages for indkomstbeskatning. Helt undlade beskatning af likvidationsudlodninger kan man på den anden side ikke. En sådan ordning ville opfordre til dannelsen af selskaber, der ikke udbetalte udbytte, men opsamlede store reserver med senere skattefri udlodning ved likvidation for øje. Ved nærværende lovforslag har man derfor — med den svenske „utskiftnings-skat“ som forbillede — foreslået indført en ny form for beskatning af likvidationsudbyttet, kapitaludlodningsskatten. Denne skat rammer udlodninger til aktionærene (andelshaverne) af selskabets reserver i tilfælde af hel eller delvis likvidation. Skatten udredes med en fast procent ($33\frac{1}{3}$) af de udloddede reserver; den pålignes og opkræves hos selskabet og indeholdes af dette ved udlodningen til aktionærene. Skatten træder i stedet for såvel udbyttebeskatning hos selskabet som den indkomstbeskatning hos aktionærene, som likvidationsudbytte undergives efter gældende ret.

Endvidere vil beløb, der ved hel eller delvis likvidation udloddes som faldende på